

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 187 (XXXI) — Nr. 904

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 8 noiembrie 2019

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 410 din 20 iunie 2019 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 453 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură penală	2–6
DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI	
366. — Decizie privind unele măsuri pentru exercitarea funcției de secretar general al Guvernului.....	6
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
3.031. — Ordin al viceprim-ministrului, ministrul dezvoltării regionale și administrației publice, privind organizarea unei sesiuni extraordinare de atestare a auditorilor energetici pentru clădiri	7–8

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 410**

din 20 iunie 2019

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 453
alin. (1) lit. f) din Codul de procedură penală**

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia-Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Oana Cristina Puică	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Iuliana Nedelcu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 453 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Adrian Georgel Bogza în Dosarul nr. 20.815/300/2016 (1.504/2017) al Curții de Apel București — Secția a II-a penală și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.471D/2017.

2. La apelul nominal se prezintă personal autorul excepției.

3. Președintele dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 2.488D/2017, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 453 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Florentin Lungu în Dosarul nr. 2.781/277/2016 al Judecătoria Pătârlagele.

4. La apelul nominal lipsește autorul excepției, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

5. Președintele dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 2.489D/2017, care are ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 453 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Cornel Tudor Volintiru în Dosarul nr. 23.683/300/2016 al Judecătoria Sectorului 2 București — Secția penală.

6. La apelul nominal răspunde autorul excepției personal.

7. Curtea, având în vedere că excepțiile de neconstituționalitate ridicate în dosarele nr. 2.471D/2017, nr. 2.488D/2017 și nr. 2.489D/2017 au obiect identic, pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor.

8. Autorii excepției Adrian Georgel Bogza și Cornel Tudor Volintiru arată că sunt de acord cu conexarea dosarelor.

9. Reprezentantul Ministerului Public apreciază ca fiind întrunite condițiile pentru conexarea cauzelor.

10. Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea dosarelor nr. 2.488D/2017 și nr. 2.489D/2017 la Dosarul nr. 2.471D/2017, care este primul înregistrat.

11. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul autorului excepției de neconstituționalitate Adrian Georgel Bogza, care solicită admiterea acesteia, reiterând argumentele invocate în fața Curții de Apel București — Secția a II-a penală, și depune note scrise. În acest sens invocă și considerentele Deciziei Curții Constituționale nr. 126 din 3 martie 2016, și anume paragrafele 19, 22, 26, 32, 33 și 43. Consideră că dispozițiile art. 453 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură penală încalcă prevederile constituționale ale art. 1 alin. (4) și (5), ale art. 15 alin. (2), ale art. 16 alin. (1), ale art. 21,

ale art. 53 și ale art. 129, precum și ale art. 11 și ale art. 20, raportate la prevederile art. 6 și ale art. 13 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, ale art. 49 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene și ale art. 11 din Declarația Universală a Drepturilor Omului. Arată, astfel, că textul de lege criticat nu întrunește condițiile cumulative de claritate, precizie, previzibilitate și accesibilitate, nerespectând considerentele Deciziei nr. 126 din 3 martie 2016, mai sus menționate.

12. Autorul excepției Cornel Tudor Volintiru solicită admiterea acesteia, întrucât dispozițiile art. 453 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură penală, așa cum au fost modificate prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 18/2016, sunt neclare și imprevizibile. Consideră că Decizia nr. 126 din 3 martie 2016 — prin care Curtea a constatat că soluția legislativă cuprinsă în dispozițiile art. 453 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură penală, care nu limitează cazul de revizuire la cauza în care a fost invocată excepția de neconstituționalitate, este neconstituțională — nu a fost în interesul autorului respectivei excepții, Curtea nefiind, de fapt, investită să pronunțe o soluție în acest sens. Susține că se ajunge, astfel, la consecințe absurde, părțile din toate procesele penale aflate pe rol fiind nevoite să ridice preventiv excepții de neconstituționalitate cu privire la toate articolele din Codul de procedură penală, Codul penal etc. Consideră că sintagma „*în acea cauză*” este constituțională numai în măsura în care vizează litigiul de la faza de urmărire penală și până la epuizarea tuturor căilor de atac exercitate împotriva hotărârii penale definitive de condamnare, inclusiv cele extraordinare.

13. Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate, invocând, în acest sens, jurisprudența în materie a Curții Constituționale, și anume Decizia nr. 683 din 6 noiembrie 2018.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

14. Prin Încheierea din 20 septembrie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 20.815/300/2016 (1.504/2017), și prin Decizia penală nr. 1.209/A din 21 septembrie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 4.364/2/2017 (1.837/2017), decizie prin care a admis, în parte, apelul împotriva Sentinței penale nr. 366 din 16 mai 2017, pronunțată de Judecătoria Sectorului 2 București — Secția penală în Dosarul nr. 23.683/300/2016, **Curtea de Apel București — Secția a II-a penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 453 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură penală.** Excepția a fost ridicată de Adrian Georgel Bogza și, respectiv, de Cornel Tudor Volintiru cu ocazia soluționării unor cereri de revizuire.

15. Prin Încheierea din 14 septembrie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 2.781/277/2016, **Judecătoria Pătârlagele a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 453 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură penală.** Excepția a fost ridicată de Florentin Lungu cu ocazia soluționării unei cereri de revizuire.

16. În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorii acesteia Adrian Georgel Bogza și Cornel Tudor Volintiru susțin, în esență, că dispozițiile art. 453 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură penală încalcă prevederile constituționale ale art. 1 alin. (4) și (5) privind separația și echilibrul puterilor legislativă, executivă și judecătorească, precum și obligativitatea respectării Constituției, a supremației sale și a legilor, ale art. 15 alin. (2) referitor la aplicarea legii penale mai favorabile, ale art. 16 privind egalitatea în fața legii, ale art. 21 referitor la accesul liber la justiție, ale art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți și ale art. 129 referitor la folosirea căilor de atac, precum și ale art. 11 privind tratatele ratificate de Parlament și ale art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, raportate la prevederile art. 6 referitor la dreptul la un proces echitabil și ale art. 13 privind dreptul la un recurs efectiv din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, ale art. 49 privind legalitatea pedepsei din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene și ale art. 11 referitor la legalitatea pedepsei din Declarația Universală a Drepturilor Omului. Arată că, prin Decizia nr. 126 din 3 martie 2016, Curtea a constatat că soluția legislativă cuprinsă în dispozițiile art. 453 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură penală, care nu limitează cazul de revizuire la cauza în care a fost invocată excepția de neconstituționalitate, este neconstituțională. Ulterior acestei decizii, prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 18/2016, dispozițiile art. 453 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură penală au primit o nouă redactare, care prevede că este deschisă calea de atac a revizurii numai ca urmare a admiterii unei excepții de neconstituționalitate ridicate „în acea cauză”. Menționează că a invocat excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 297 din Codul penal în calea de atac a recursului în casație, înainte de publicarea Deciziei nr. 405 din 15 iunie 2016 în Monitorul Oficial al României, Partea I, decizie prin care Curtea a constatat că dispozițiile art. 297 alin. (1) din Codul penal sunt constituționale în măsura în care prin sintagma „îndeplinește în mod defectuos” din cuprinsul acestora se înțelege „îndeplinește prin încălcarea legii”. Consideră că sintagma „în acea cauză” din cuprinsul dispozițiilor art. 453 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură penală nu respectă exigențele constituționale referitoare la calitatea legii, și anume condițiile cumulative de claritate, precizie, previzibilitate și accesibilitate. Arată că sintagma menționată este interpretată în sensul că vizează doar primele două etape ale fazei de judecată a procesului penal, și anume fondul și apelul, astfel că textul de lege criticat limitează aplicarea deciziilor Curții Constituționale, în condițiile în care Constituția și Legea nr. 47/1992 nu precizează stadiul dosarului, și anume fond, apel sau căi extraordinare de atac. Astfel, prevederile art. 146 lit. d) din Legea fundamentală statuează că instanța de contencios constituțional „hotărăște asupra excepțiilor de neconstituționalitate privind legile și ordonanțele, ridicate în fața instanțelor judecătorești sau de arbitraj comercial [...]”, iar dispozițiile art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale prevăd că aceasta decide asupra excepțiilor „ridicate în fața instanțelor judecătorești sau de arbitraj comercial privind neconstituționalitatea unei legi sau ordonanțe ori a unei dispoziții dintr-o lege sau dintr-o ordonanță în vigoare, care are legătură cu soluționarea cauzei în orice fază a litigiului și oricare ar fi obiectul acestuia”. În opinia autorilor excepției, cauza penală nu ia sfârșit prin soluționarea ei definitivă, ci cuprinde și căile extraordinare de atac. De asemenea, autorul excepției Cornel Tudor Volintiru arată că dispozițiile de lege criticate încalcă liberul acces la justiție prin impunerea unei sarcini disproportionale și excesive în sarcina cetățenilor care ar fi trebuit să invoce respectiva excepție de neconstituționalitate, deși, în cursul procesului penal în care au avut calitatea de părți,

o astfel de condiție nu era prevăzută de legea în vigoare. Totodată, critică faptul că nu are acces la un remediu procesual efectiv prin care instanțele judecătorești să dea eficiență Deciziei Curții Constituționale nr. 405 din 15 iunie 2016. Astfel, consideră că dispozițiile art. 453 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură penală sunt neconstituționale în măsura în care sintagma „în acea cauză” se interpretează în sensul că exclude căile extraordinare de atac exercitate împotriva hotărârii penale definitive de condamnare.

17. Autorul excepției Florentin Lungu susține, în esență, că dispozițiile art. 453 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură penală încalcă prevederile constituționale ale art. 16 privind egalitatea în drepturi și ale art. 129 referitor la folosirea căilor de atac. Arată că, în Dosarul nr. 873/277/2014 al Judecătorei Pătârlagele, a ridicat excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 301 din Codul penal, excepție admisă de Curtea Constituțională, prin Decizia nr. 603 din 6 octombrie 2015, care a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, în timpul soluționării apelului în cauza respectivă. Prin decizia mai sus menționată, Curtea Constituțională a constatat că sintagma „raporturi comerciale” din cuprinsul dispozițiilor art. 301 alin. (1) din Codul penal, precum și sintagma „ori în cadrul oricărei persoane juridice” din cuprinsul dispozițiilor art. 308 alin. (1) din Codul penal, cu raportare la art. 301 din Codul penal, sunt neconstituționale. Instanța de apel a reținut că Decizia nr. 603 din 6 octombrie 2015 nu este aplicabilă în speța în care a fost ridicată respectiva excepție de neconstituționalitate, întrucât norma penală incriminatoare constatată ca fiind parțial neconstituțională nu constituie legea penală mai favorabilă în cauză. Autorul excepției consideră că sintagma „după ce hotărârea a devenit definitivă” este neconstituțională, întrucât încalcă principiile privind egalitatea în drepturi și dublul grad de jurisdicție în materie penală. În acest sens arată că „noua reglementare a textului de lege aplicabil în speța ca urmare a deciziei Curții Constituționale a fost analizată doar de către o singură instanță”, și anume de către instanța de apel. Apreciază că Decizia Curții Constituționale nr. 603 din 6 octombrie 2015 „este în parte o decizie de reglementare/interpretare a sintagmei «raport de muncă» și în parte o decizie de retractare, întrucât sintagma «raport comercial» a fost exclusă din textul legii”. De asemenea consideră că dispozițiile art. 453 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură penală creează discriminare între, pe de o parte, autorul excepției — în cazul căruia norma de incriminare a fost declarată neconstituțională ca urmare a admiterii excepției de neconstituționalitate în timpul soluționării apelului în cauza în care a fost ridicată excepția — și, pe de altă parte, inculpații în cazul cărora norma de incriminare a fost analizată, „în maniera reglementată prin Decizia nr. 603 din 6 octombrie 2015”, în dublu grad de jurisdicție, respectiv „subiecții de drept în cazul cărora a fost admisă excepția de neconstituționalitate după data rămânerii definitive a hotărârilor prin care au fost condamnați”.

18. Curtea de Apel București — Secția a II-a penală apreciază că excepția de neconstituționalitate este întemeiată, întrucât dispozițiile art. 453 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură penală sunt contrare prevederilor art. 1 alin. (5), ale art. 15 alin. (2), ale art. 16 alin. (1), ale art. 21, ale art. 124 alin. (2) și ale art. 129 din Constituție. Astfel, deși modificările aduse textului de lege criticat au urmărit tocmai punerea de acord a acestuia cu Decizia Curții Constituționale nr. 126 din 3 martie 2016, având în vedere însă consecințele de ordin practic ulterioare Deciziei nr. 405 din 15 iunie 2016, consideră că limitarea generală și absolută instituită de legiuitor cu privire la persoanele care pot cere revizuirea este extinsă în mod nejustificat și la situațiile în care, prin decizia Curții Constituționale, se constată neconstituționalitatea unei norme de incriminare, situații în care fapta respectivă este dezincriminată. Prin urmare, dispozițiile

art. 453 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură penală sunt neconstituționale în măsura în care se opun invocării, pe calea revizuirii, a unei decizii a Curții Constituționale prin care s-a constatat neconstituționalitatea unei norme de incriminare ca urmare a admiterii unei excepții de neconstituționalitate ridicate în altă cauză.

19. **Judecătoria Pătărlagele** consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

20. **Curtea de Apel București — Secția a II-a penală**, în complet diferit, apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Consideră că dispozițiile art. 453 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură penală nu aduc nicio atingere prevederilor art. 1 alin. (4) și (5), ale art. 15 alin. (2), ale art. 16, ale art. 21, ale art. 53 și ale art. 129 din Constituție. Având în vedere importanța principiului autorității de lucru judecat, instanța arată că, pentru a garanta atât stabilitatea raporturilor juridice, cât și o bună administrare a justiției, acestui principiu îi pot fi aduse derogări doar dacă o impun motive substanțiale și imperioase. Motivul substanțial și imperios invocat de autorul excepției constă în aceea că, până la soluționarea definitivă a procesului penal în care a fost condamnat, legea procesual penală nu impunea invocarea excepției de neconstituționalitate pentru a avea acces ulterior la calea de atac a revizuirii și că, refuzându-i-se admisibilitatea acestei căi de atac, nu are la dispoziție niciun remediu procesual efectiv pentru a beneficia de efectele Deciziei Curții Constituționale nr. 405 din 15 iunie 2016. Instanța apreciază că motivele arătate de autorul excepției nu justifică derogarea de la principiul autorității de lucru judecat. Invocă Decizia nr. 866 din 10 decembrie 2015, prin care Curtea a statuat că „excepția de neconstituționalitate se înscrie în rândul excepțiilor de procedură prin care se urmărește împiedicarea unei judecăți care s-ar întemeia pe o dispoziție legală neconstituțională”, iar „constatarea neconstituționalității unui text de lege ca urmare a invocării unei excepții de neconstituționalitate trebuie să profite autorilor acesteia” (paragraful 30).

21. Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actele de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

22. **Guvernul** consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Astfel, arată că, prin Decizia nr. 126 din 3 martie 2016, Curtea Constituțională a constatat că soluția legislativă cuprinsă în dispozițiile art. 453 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură penală, care nu limitează cazul de revizuire la cauza în care a fost invocată excepția de neconstituționalitate, este neconstituțională. În aceste condiții, prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 18/2016, dispozițiile art. 453 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură penală au fost modificate, în sensul că excepția de neconstituționalitate trebuie să fie ridicată în acea cauză pentru a constitui motiv de revizuire, în situația în care consecințele încălcării dispoziției constituționale continuă să se producă și nu pot fi remediate decât prin revizuirea hotărârii pronunțate. Instanța de contencios constituțional a statuat că o decizie de constatare a neconstituționalității unei prevederi legale trebuie să profite, în formularea căii de atac a revizuirii, numai acelei categorii de justițiabili care au invocat excepția de neconstituționalitate în cauze soluționate definitiv până la publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea I, a deciziei prin care se constată neconstituționalitatea, precum și autorilor aceleiași excepții.

23. **Avocatul Poporului** consideră că dispozițiile art. 453 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură penală sunt constituționale. În acest sens arată că soluția legislativă criticată este în concordanță cu jurisprudența Curții Constituționale, care a reținut că, în cadrul procesului judiciar, excepția de neconstituționalitate se înscrie în rândul excepțiilor de procedură

prin care se urmărește împiedicarea unei judecăți care s-ar întemeia pe o dispoziție legală neconstituțională. Constatarea neconstituționalității unui text de lege ca urmare a invocării unei excepții de neconstituționalitate trebuie să profite autorilor acesteia și nu poate constitui doar un instrument de drept abstract, întrucât și-ar pierde caracterul concret. În aceste condiții, având în vedere importanța principiului autorității de lucru judecat, Curtea a constatat că, pentru a garanta atât stabilitatea raporturilor juridice, cât și o bună administrare a justiției, este necesar ca ceea ce a stabilit instanța de contencios constituțional, pe cale jurisprudențială, cu privire la condițiile în care se poate formula revizuire, în temeiul unei decizii de admitere a excepției de neconstituționalitate, să se transpună în cuprinsul normelor procesual penale examinate în prezenta cauză. Așadar, Curtea a reținut că o decizie de constatare a neconstituționalității unei prevederi legale trebuie să profite, în formularea căii de atac a revizuirii, numai acelei categorii de justițiabili care a invocat excepția de neconstituționalitate în cauze soluționate definitiv până la publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea I, a deciziei prin care se constată neconstituționalitatea, precum și autorilor aceleiași excepții, invocate anterior publicării deciziei Curții, în alte cauze, soluționate definitiv, acest lucru impunându-se din nevoia de ordine și stabilitate juridică (Decizia nr. 866 din 10 decembrie 2015, paragraful 30, și Decizia nr. 126 din 3 martie 2016, paragraful 33).

24. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actele de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, notele scrise depuse la dosar, susținerile autorilor excepției prezente, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

25. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

26. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 453 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură penală, modificate prin prevederile art. II pct. 113 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 18/2016 pentru modificarea și completarea Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, precum și pentru completarea art. 31 alin. (1) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 389 din 23 mai 2016. Dispozițiile de lege criticate au următorul cuprins: „(1) *Revizuirea hotărârilor judecătorești definitive, cu privire la latura penală, poate fi cerută când: [...] f) hotărârea s-a întemeiat pe o prevedere legală care, după ce hotărârea a devenit definitivă, a fost declarată neconstituțională ca urmare a admiterii unei excepții de neconstituționalitate ridicate în acea cauză, în situația în care consecințele încălcării dispoziției constituționale continuă să se producă și nu pot fi remediate decât prin revizuirea hotărârii pronunțate.*”

27. În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții de lege, autorii excepției invocă încălcarea prevederilor constituționale ale art. 1 alin. (4) și (5) privind separația și echilibrul puterilor legislative, executive și judecătorească, precum și obligativitatea respectării Constituției, a supremației sale și a legilor, ale art. 15 alin. (2) referitor la aplicarea legii penale mai favorabile, ale art. 16 privind egalitatea în fața legii, ale art. 21 referitor la accesul liber la justiție, ale art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți și ale

art. 129 referitor la folosirea căilor de atac, precum și ale art. 11 privind tratatele ratificate de Parlament și ale art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, raportate la prevederile art. 6 referitor la dreptul la un proces echitabil și ale art. 13 privind dreptul la un recurs efectiv din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, ale art. 49 privind legalitatea pedepsei din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene și ale art. 11 referitor la legalitatea pedepsei din Declarația Universală a Drepturilor Omului.

28. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că activitatea desfășurată în ciclul ordinar al procesului penal — dacă a fost legală și temeinică — trebuie să se finalizeze cu pronunțarea unei hotărâri definitive, având autoritate de lucru judecat, în care faptele reținute exprimă adevărul, iar legea penală și cea civilă au fost aplicate corect. Practica a învederat însă și cazuri de hotărâri definitive care au soluționat cauzele penale cu grave erori de fapt și de drept. Legiuitorul a avut în vedere o asemenea ipoteză, rațiune pentru care a instituit căile de atac extraordinare ca mijloace procesuale penale de desființare a hotărârilor cu autoritate de lucru judecat care nu corespund legii și adevărului. Având în vedere faptul că instituirea unor astfel de mijloace procesuale aduce atingere autorității de lucru judecat — așadar stabilității hotărârilor judecătorești definitive, care este menită a da încredere în activitatea justiției —, cazurile și condițiile de exercitare a căilor extraordinare de atac trebuie să fie strict reglementate de legiuitor, în vederea restabilirii ordinii de drept. În egală măsură, opțiunea legiuitorului în reglementarea căilor extraordinare de atac trebuie să se realizeze în limite constituționale (Decizia nr. 126 din 3 martie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 185 din 11 martie 2016, paragraful 30).

29. Calea extraordinară de atac care permite instanței penale să revină asupra propriei sale hotărâri este revizuirea, aceasta având caracterul unei căi de atac de fapt, prin care sunt constatate și înlăturate erorile de judecată intervenite în rezolvarea cauzelor penale. Cererea de revizuire se formulează împotriva unei hotărâri care a dobândit autoritate de lucru judecat, în temeiul unor fapte sau împrejurări ce nu au fost cunoscute de instanță la soluționarea cauzei, fiind descoperite ulterior, care fac dovada că hotărârea definitivă se întemeiază pe o eroare judiciară (Decizia nr. 2 din 17 ianuarie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 324 din 5 mai 2017, paragraful 18).

30. În ceea ce privește obiectul căii de atac, Curtea reține că revizuirea poate fi exercitată — în cazurile limitativ prevăzute de dispozițiile art. 453 din Codul de procedură penală — numai împotriva hotărârilor judecătorești definitive pronunțate de instanțele penale, indiferent dacă acestea au rămas definitive la prima instanță (sentințe) sau la instanța de apel (decizii). Totodată, revizuirea privește numai hotărârile judecătorești definitive care conțin o rezolvare a fondului cauzei, deoarece prin revizuire se urmărește înlăturarea erorilor de fapt pe care le conțin hotărârile judecătorești, or, asemenea erori pot fi întâlnite numai în hotărârile care rezolvă fondul cauzei penale. Curtea a observat că sunt hotărâri prin care se rezolvă fondul cauzei acelea prin care instanța se pronunță asupra raportului juridic de drept penal substanțial și asupra raportului juridic procesual penal principal. Cu alte cuvinte, prin rezolvarea fondului cauzei, instanța penală rezolvă acțiunea penală și pronunță, după caz, condamnarea, renunțarea la aplicarea pedepsei, amânarea aplicării pedepsei, achitarea sau încetarea procesului penal (Decizia nr. 181 din 29 martie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 342 din 5 mai 2016, paragrafele 17 și 18).

31. În ceea ce privește efectele unei decizii a Curții Constituționale asupra unor cauze definitiv soluționate, legiuitorul a reglementat în dispozițiile art. 453 alin. (1) lit. f) din Codul de

procedură penală un mecanism procedural prin intermediul căruia persoanele îndreptățite pot exercita o cale extraordinară de atac — și anume revizuirea — pentru remedierea situației lor în procesele penale în care a fost invocată o excepție de neconstituționalitate admisă de Curtea Constituțională după pronunțarea unei hotărâri judecătorești definitive.

32. Cu privire la instituția revizuirii întemeiate pe acest motiv, prin Decizia nr. 126 din 3 martie 2016, citată anterior, Curtea a statuat că soluția legislativă cuprinsă în dispozițiile art. 453 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură penală, care nu limitează cazul de revizuire la cauza în care a fost invocată excepția de neconstituționalitate, este neconstituțională. În acest sens, prin decizia mai sus menționată, paragrafele 25 și 33, Curtea a reținut că, distinct de ipoteza cauzelor aflate pe rolul instanțelor judecătorești la momentul publicării deciziei de admitere a excepției de neconstituționalitate (cauze pendinte) — în care decizia de admitere produce efecte *erga omnes*, întrucât ceea ce are relevanță în privința aplicării sale este faptul că raportul juridic guvernat de dispozițiile legii declarate neconstituționale nu este definitiv consolidat —, în privința cauzelor care nu se mai află pe rolul instanțelor judecătorești la momentul publicării deciziei de admitere a Curții, fiind vorba despre un raport juridic epuizat, decizia de admitere va produce efecte juridice doar în condiții strict limitative. Pornind de la premisa că incidența deciziei instanței de contencios constituțional într-o atare cauză ar echivala cu atribuirea de efecte *ex tunc* actului jurisdicțional al Curții — cu încălcarea dispozițiilor art. 147 alin. (4) din Legea fundamentală — și ar nega, în mod nepermis, autoritatea de lucru judecat care este atașată hotărârilor judecătorești definitive, Curtea a reținut însă că declararea neconstituționalității unui text de lege ca urmare a invocării unei excepții de neconstituționalitate nu poate constitui doar un instrument de drept abstract, ci trebuie să profite autorilor acesteia, care au declanșat controlul de constituționalitate într-o cauză concretă. În aceste condiții, având în vedere importanța principiului autorității de lucru judecat, Curtea a constatat că, pentru a garanta atât stabilitatea raporturilor juridice, cât și o bună administrare a justiției, „o decizie de constatare a neconstituționalității unei prevederi legale trebuie să profite, în formularea căii de atac a revizuirii, numai acelei categorii de justițiabili care a invocat excepția de neconstituționalitate în cauze soluționate definitiv până la publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea I, a deciziei prin care se constată neconstituționalitatea, precum și autorilor aceleiași excepții, invocate anterior publicării deciziei Curții, în alte cauze, soluționate definitiv, acest lucru impunându-se din nevoia de ordine și stabilitate juridică”.

33. De asemenea, prin Decizia nr. 633 din 12 octombrie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.020 din 29 noiembrie 2018, paragrafele 1.014—1.016, Curtea a statuat că raționamentul dezvoltat în Decizia nr. 126 din 3 martie 2016 rămâne pe deplin aplicabil în ipoteza exercitării căii extraordinare de atac a revizuirii atunci când aceasta privește orice decizie de admitere a unei excepții de neconstituționalitate referitoare la norme de procedură penală ori de drept material penal, dar care nu au ca efect dezincriminarea faptei sau micșorarea limitei maxime a pedepsei. Însă atunci când printr-o decizie a Curții Constituționale se constată neconstituționalitatea totală sau parțială a unei norme de incriminare, decizia echivalează, în privința efectelor, cu o lege de dezincriminare.

34. Continuând această linie jurisprudențială, Curtea — prin Decizia nr. 651 din 25 octombrie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.083 din 20 decembrie 2018 — a admis excepția de neconstituționalitate și a constatat că soluția legislativă cuprinsă în art. 595 alin. (1) din Codul de procedură penală, care nu prevede și decizia Curții Constituționale prin

care se constată neconstituționalitatea unei norme de incriminare ca un caz de înlăturare sau modificare a pedepsei/măsurii educative, este neconstituțională, respectiv că soluția legislativă cuprinsă în art. 4 din Codul penal, care nu asimilează efectele unei decizii a Curții Constituționale prin care se constată neconstituționalitatea unei norme de incriminare cu cele ale unei legi penale de dezincriminare, este neconstituțională.

35. Având în vedere cele arătate mai sus, criticile formulate de autorii excepției sunt neîntemeiate, întrucât există remedii procesuale efective prin care instanțele judecătorești să dea eficiență deciziilor Curții Constituționale care au ca efect dezincriminarea faptei. Prin prevederile art. II pct. 113 din

37. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Adrian Georgel Bogza în Dosarul nr. 20.815/300/2016 (1.504/2017) al Curții de Apel București — Secția a II-a penală, de Florentin Lungu în Dosarul nr. 2.781/277/2016 al Judecătoriei Pătârlagele și de Cornel Tudor Volintiru în Dosarul nr. 23.683/300/2016 al Judecătoriei Sectorului 2 București — Secția penală și constată că dispozițiile art. 453 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură penală sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel București — Secția a II-a penală și Judecătoriei Pătârlagele și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 20 iunie 2019.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Oana Cristina Puică

DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI

GUVERNUL ROMÂNIEI

PRIM-MINISTRUL

DECIZIE

privind unele măsuri pentru exercitarea funcției de secretar general al Guvernului

Având în vedere cererea domnului Toni Greblă, în temeiul art. 20 alin. (1), art. 29 și art. 31 lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Art. 1. — La data de 8 noiembrie 2019, domnul Toni Greblă se eliberează, la cerere, din funcția de secretar general al Guvernului, cu rang de ministru.

Art. 2. — Începând cu data prevăzută la art. 1, domnul Antonel Tănase se numește în funcția de secretar general al Guvernului, cu rang de ministru.

PRIM-MINISTRU
LUDOVIC ORBAN

Contrasemnează:
Secretarul general al Guvernului,
Toni Greblă

București, 8 noiembrie 2019.
Nr. 366.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL DEZVOLTĂRII REGIONALE ȘI ADMINISTRAȚIEI PUBLICE

ORDIN

privind organizarea unei sesiuni extraordinare de atestare a auditorilor energetici pentru clădiri

Având în vedere Referatul de aprobare nr. 124.730 din 16.09.2019,
în conformitate cu prevederile Legii nr. 10/1995 privind calitatea în construcții, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 27 alin. (2) din Legea nr. 372/2005 privind performanța energetică a clădirilor, republicată,
în temeiul art. 12 alin. (6) din Hotărârea Guvernului nr. 51/2018 privind organizarea și funcționarea Ministerului Dezvoltării Regionale și Administrației Publice, cu modificările ulterioare,

viceprim-ministrul, ministrul dezvoltării regionale și administrației publice, emite prezentul ordin.

Art. 1. — În vederea exercitării dreptului de practică, auditorii energetici pentru clădiri, atestați până la data intrării în vigoare a reglementării tehnice „Regulament privind atestarea auditorilor energetici pentru clădiri”, aprobat prin Ordinul ministrului dezvoltării regionale și turismului nr. 2.237/2010, cu modificările și completările ulterioare, respectiv până la data de 13 octombrie 2010, pentru gradul profesional I, respectiv II, numai pentru o specialitate, construcții sau instalații, pot solicita înscrierea la examenul organizat pentru obținerea atestării în specialitatea complementară.

Art. 2. — Ministerul Dezvoltării Regionale și Administrației Publice, denumit în continuare *autoritatea competentă*, organizează până la 31 decembrie 2019 o sesiune extraordinară de atestare în specialitatea complementară a persoanelor care au obținut atestarea ca auditori energetici pentru clădiri într-o singură specialitate, gradul profesional I, respectiv II.

Art. 3. — (1) Pentru înscrierea la examenul de atestare pentru obținerea atestării în specialitatea complementară, solicitanții de la art. 1 înregistrează o cerere la autoritatea competentă, întocmită conform modelului prevăzut în anexa nr. 2a la reglementarea tehnică „Regulamentul privind atestarea auditorilor energetici pentru clădiri”, aprobat prin Ordinul ministrului dezvoltării regionale și turismului nr. 2.237/2010, cu modificările și completările ulterioare, însoțită, în mod obligatoriu, de următoarele documente:

a) act de identitate al solicitantului, precum și certificatul de naștere/căsătorie, în cazul schimbării numelui, în copie;

b) adeverință medicală din care să rezulte starea de sănătate fizică și psihică a solicitantului pentru exercitarea atribuțiilor profesiei de auditor energetic pentru clădiri;

c) certificat de cazier judiciar, în termenul de valabilitate la data înregistrării cererii, din care să rezulte că solicitantul nu este înscris în cazierul judiciar;

d) certificatul de atestare ca auditor energetic pentru clădiri obținut până la data intrării în vigoare a reglementării tehnice „Regulament privind atestarea auditorilor energetici pentru clădiri”, aprobat prin Ordinul ministrului dezvoltării regionale și turismului nr. 2.237/2010, cu modificările și completările ulterioare, respectiv până la data de 13 octombrie 2010, pentru gradul profesional I, respectiv II, numai pentru o specialitate, construcții sau instalații, în copie;

e) registrul auditorului completat la zi, în copie, sau, după caz, declarație pe propria răspundere că, în perioada de valabilitate a legitimației, nu a desfășurat activitate ca auditor energetic pentru clădiri;

f) două poze color format 5/4 cm și o poză color format 3/4 cm;

g) declarație pe propria răspundere în ceea ce privește acordul publicării pe pagina de internet a instituției a datelor personale, după promovarea examenului de atestare.

(2) Autoritatea competentă notifică, în termen de 10 zile de la data intrării în vigoare a prezentului ordin, auditorii energetici pentru clădiri, atestați până la data intrării în vigoare a reglementării tehnice „Regulament privind atestarea auditorilor energetici pentru clădiri”, aprobat prin Ordinul ministrului dezvoltării regionale și turismului nr. 2.237/2010, cu modificările și completările ulterioare, respectiv până la data de 13 octombrie 2010, pentru gradul profesional I, respectiv II, numai pentru o specialitate, construcții sau instalații, cu privire la organizarea sesiunii extraordinare de atestare pentru obținerea atestării în specialitatea complementară, condițiile de înscriere, procedura de examinare și data până la care pot fi depuse solicitările de susținere a examenului de atestare în specialitatea complementară.

(3) Autoritatea competentă confirmă primirea dosarului solicitantului, cuprinzând cererea și documentele prevăzute la alin. (1), după caz, în termen de 5 zile de la data înregistrării cererii, și informează solicitantul electronic, cu confirmare de primire, la adresa de corespondență electronică indicată în cerere, cu privire la:

a) documentele lipsă ori neconforme cu prevederile prezentului ordin;

b) obligația solicitantului de a înregistra la autoritatea competentă completările solicitate în termen de 5 zile calendaristice de la data solicitării acestora. Neprezentarea completărilor în termenul precizat conduce la restituirea dosarului.

Art. 4. — (1) Data, locul și ora desfășurării examenului de atestare, precum și lista candidaților cu dosare înregistrate la registratura generală a autorității competente și bibliografia specifică se afișează pe pagina de internet a autorității competente cu minimum 30 de zile înainte de data desfășurării examenului.

(2) Lista candidaților cu documentele complete care întrunesc condițiile prevăzute în prezentul ordin se afișează pe pagina de internet a autorității competente cu 15 zile înainte de data programată pentru desfășurarea examenului de atestare.

Art. 5. — Organizarea și funcționarea comisiei de examinare și a comisiei de soluționare a contestațiilor se fac în condițiile prevăzute la art. 18, 19, 21, 25 și art. 32 alin. (4) din reglementarea tehnică „Regulamentul privind atestarea auditorilor energetici pentru clădiri”, aprobat prin Ordinul ministrului dezvoltării regionale și turismului nr. 2.237/2010, cu modificările și completările ulterioare, și se aplică în mod corespunzător procedurii de examinare în sesiunea extraordinară de atestare a auditorilor energetici pentru clădiri pentru obținerea atestării în specialitatea complementară.

Art. 6. — Prin derogare de la prevederile art. 28 alin. (1) din reglementarea tehnică „Regulamentul privind atestarea

auditorilor energetici pentru clădiri”, aprobat prin Ordinul ministrului dezvoltării regionale și turismului nr. 2.237/2010, cu modificările și completările ulterioare, procedura de examinare a candidaților se desfășoară în limba română, într-o singură etapă — probă scrisă, și constă în rezolvarea unui chestionar cu 10 subiecte de tip grilă din bibliografia specifică, în scopul evaluării cunoștințelor referitoare la evaluarea performanței energetice a clădirilor. Fiecare subiect din chestionar este cotate cu un punct. Timpul alocat probei scrise este de 60 de minute, iar condiția de promovare a examenului de atestare este obținerea a minimum 8 puncte.

Art. 7. — (1) Prin derogare de la prevederile art. 32 alin. (1) din reglementarea tehnică „Regulamentul privind atestarea auditorilor energetici pentru clădiri”, aprobat prin Ordinul ministrului dezvoltării regionale și turismului nr. 2.237/2010, cu modificările și completările ulterioare, candidații care nu au promovat examenul de atestare pot formula contestație, motivată, în termen de 48 de ore de la data afișării pe pagina web a autorității competente a rezultatelor examenului de atestare.

(2) Contestația se înregistrează la registratura generală a autorității competente sau se trimite electronic pe adresa birou.atestari@mdrap.ro.

(3) Contestațiile înregistrate după termenul prevăzut la alin. (1) nu se iau în considerare.

(4) Soluționarea contestațiilor se realizează de către o comisie numită de autoritatea competentă, în termen de maximum două zile lucrătoare de la expirarea termenului de înregistrare a contestațiilor. Rezultatele procedurii de soluționare a contestațiilor se consemnează într-un proces-verbal, se semnează de toți membrii comisiei și se înaintează compartimentului de specialitate.

(5) Rezultatele finale se afișează pe pagina de internet a autorității competente în termen de 48 de ore de la primirea rezultatelor la contestațiile depuse.

(6) Rezultatul final poate fi atacat în fața instanțelor române de contencios administrativ, potrivit prevederilor Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare.

(7) Comunicarea rezultatelor, emiterea documentelor de atestare și prelungirea valabilității dreptului de practică al auditorului energetic pentru clădiri atestat în urma promovării examenului de atestare organizat în sesiune extraordinară se realizează în condițiile reglementării tehnice „Regulamentul privind atestarea auditorilor energetici pentru clădiri”, aprobat prin Ordinul ministrului dezvoltării regionale și turismului nr. 2.237/2010, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 8. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Viceprim-ministru, ministrul dezvoltării regionale și administrației publice,
Sirma Caraman,
secretar de stat

București, 31 octombrie 2019.
Nr. 3.031.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

